

рия, въ 1480 г. Не е ясно да ли шестодневътъ е работенъ въ Рилския манастиръ или въ Ежево. Едно е положително, книгата е била поржчана за Рилския манастиръ отъ игуменъ Теофана. Послесловието, на откъснатъ листъ, се пази въ Румянцевския музей въ Москва. Крайнитѣ думи на реловетѣ сж развалени. Ето сжществената часть:

... (пи)са се
сѣа вѣтнаа кни́га глѣмыи шесто́днєвн(икъ)
сѣтихъ ѿца́ на́шего ꙗ́коу Златоу́стаго, м
Марда́ріємъ оу́ Ю́жевоу. ѿбѣтѣли прѣшєн
на́шего ꙗ́коу поусты́нножитєла ꙗ́коу Рылс.
жєніємъ ꙗ́коу насто́аѣлєствѣ, ꙗ́коу мєна чѣнаго.
жє ѿбѣтѣли, кѣ ꙗ́коу Тео́фана, ꙗ́коу проча́аго вратєств.
подвѣгшоу ихъ на сє, ꙗ́коу прѣкоуѣдєнєшоу. ꙗ́коу цѣноу дѣ.
на троудѣвшомоу сє дѣвшому послѣднємоу. въ дѣа
Владиславоу дѣакоу ѿ Чрьногѣрскє Бѣе ꙗ́коу же г.
та ꙗ́коу за роукодѣлїє майсторѣ, развѣ хѣртїє ꙗ́коу прочє.
правѣ цѣ ꙗ́коу на книгоу вѣлѣзє. тѣе (343), дѣнарєн. И.
сє въ лѣто ѿ сѣзѣна́а мироу, сѣцѣ (6989—1480) мѣа сѣкп.
довѣршєсє, . . дѣнъ. ꙗ́коу тѣже лѣто ꙗ́коу є, сѣврѣхоу,
шєстоуѣсоуѣнаго, ꙗ́коу дєвєтосѣтнаго оу́мрѣ црѣ Мѣ.
мѣрє прєшѣ сѣ вѣнїєствѣ ѿ Црѣгѣа кѣ Янатѣлїи маѣа г. ꙗ́коу
прїимї црѣ.
ѣго Багазїтѣ. мѣа тѣгоже, дѣ. въ сѣу дѣємъ (Отчєть Моск.
Публ. и Румянц. музеєвъ за 1876—1878 г., 40—41; срв.
Стојновић, Записи № 6173).

12. — Манастиръ Св. Прохоръ Пшински. Споредъ житието на св. Прохора, манастирътъ билъ основанъ презъ XI в. Св. Прохоръ, родомъ отъ Овче-поле, билъ духовенъ ученикъ на св. Ивана Рилски. Надъ вратата на църквата надписъ отъ 1489 г. за презографисването на храма: **Изъволєніємъ ѿца́ и поспєшєніємъ сына и сѣврѣшєніємъ стѣаго дѣха сїн вѣжєствєннѣй храмъ стѣго и прєподѣвнаго и вѣгоноснаго ѿца́ Прохѣра Пшиньскаго пописа сє въ лєто сѣцѣз (6997—1489). Плати Маринѣ ѿ Вратѣа попа Радѣна сынѣ. Бѣгѣ да прѣститѣ ѣго и родитєли.** Срв. Е. Карановъ въ СЧУНК., IV, 312; Годишньїца Н. Чупїѣа, XX, 81.

13. — Пакъ тамъ. Надписъ отъ 1483 г. на мряморєнъ купєль: **Прїимї глѣ мїєніє раба сѣоего Пєтра въ лѣто сѣцѣв (6992—1483) мѣа сє нї дѣнъ (Годишньїца Чупїѣа, XX, 84).**